

Coloqui curt de la llengua entre Mazón del Ventorro y Veroniqueta de l'AVLL

Ricart García Moya

L'ambiente no te res que vórer en la intimitat del reservat de **El Ventorro**; tampoc la encà bledana Maribel Vilaplana es pareix a la unflá musa-ranya de l'AVLL del Nort, Veroniqueta del Cantó.

Mazón — Mira, Veroniqueta, aixó de la llengua sempre m'agrà molt.

Veroniqueta — No heu saps be, especialment quant aplega fi de mes o semana y arreplegues en un cabás la grapallá d'euros dels impostos dels sanc d'horchata, ¡y tot per deféndrer la llengua catalana! Yo vixc d'ella,

Mazón —No, no, no anava per ahí. Lo que m'agrà de veres es la llengua en salsa, siga de porc o vedella. Puc estar més de 4 hores rechuplant el plat.

Veroniqueta —Tens rahó. En El Ventorro estigueres fartant y rechuplant tota l'asprá en Maribel.

Mazón —Y també podríem haver sopat per la nit; pero, ¡che!, no teníem tranquilitat. Me cridaven per teléfono sinse parar, encà que demaní intimitat. Además, els que s'aufegaven no eren d'Alacant, sinos de Valencia. Aixina que asoles en 4 o 5 hores no poguí parlar a fondo en Maribel del projecte de catalanisar un poquet més la merda d'À Punt. Respecte a la DANA, yo soc un humaniste reconegut, devot de la bellea, y no vullc embolics en drames, ni en la gent que s'andugué la riuá, o familiars llandosos com Toñi García.

Veroniqueta —¡Estás fet una joya! ¡Qué cult! ¡Quín eixemple de finea! No coneixia les teues aficions estéticas.

Mazón —Sí, sí, yo soc molt sensible. Quant guipe una femella ben feta, en mamelles aixina de jagantes (instant en que'l periodiste va fer la fotografia, en les mans de Mazón expresant a Veroniqueta el seu canon de volum mamellar), me fique a cavilar cóm podría dinar en ella. En fi, em tinc que llascar a lluir bulto per la placha de Sent Johan...

Veroniqueta —¡Uuuy, masclot calfó, crec que estás parlant del meu cos, de la meua proporció! ¿No'm convides a dinar y tratarem de la llengua en fondura?

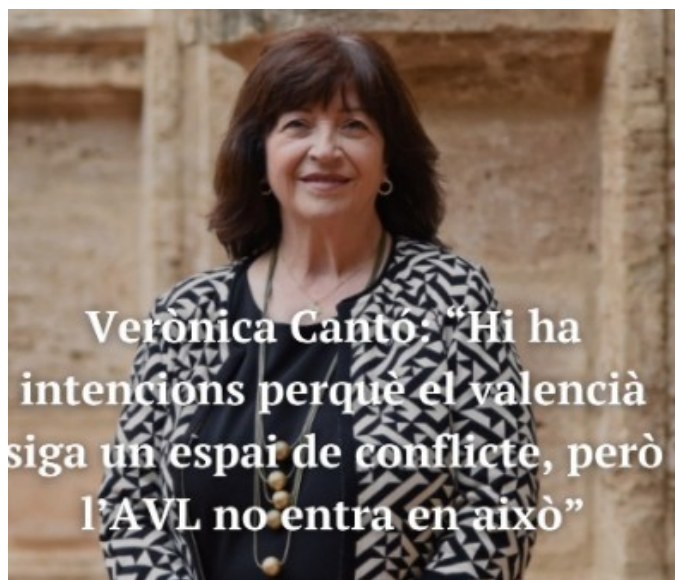
Mazón —(en cara d'asustat) Per supost, per supost, bonica flor d'estufa, cuansevol any d'estos anirem al María de Tánchel a dinar pilotes en caldo ¿Ne tens més borinotaes que dirme?

Veroniqueta —Res. Estic satisfeta en el PP per el berrendo Pérez Llorca, catalaniste reconegut en el seu poble, Finestrat, ahon aprofitava dasta les festes pera aumplir de catalá els lletreros... Aguarda, com soc dotora volia ferte un preguntat ¿lo del follar en El Ventorro...?

Mazón —¡Eee, recollona, uuuy! ¿Cóm penses eixes marranaes? Pareix mentira, a la teua etat... ¡Quina vergoonya, mare! M'has punchat l'honor en ahulles caparrones. Mereixes que te renten la llengua en terra d'escurar.

Veroniqueta — Estas equivocat, bascós bonico. En la llengua culta, la del Nort que defenem mosatros en l'AVLL, no vol dir eixa porcá que penses. Mira, en este diccionari catalá, que sempre porte en el si, diu: "*Follar-se la vaca prenys*: sortir malament o no poder-se realitzar allò que s'esperava" (DCVB), y en ell treballá el gran Sanchis Guarner. També en valenciá: "la Milicia se ha follat / un gran ridiculus mus, / y una filosa y un fus / per retiro li han donat" (BRAE, Ms. La destrucció de Milicies, c.1790).

N.B. Per perea y perque estic badallant, no tinc ganas d'escriurer més bobaes, ni sixquera de corregir errates, faena que pot fer el lector (o la mateixa Veroniqueta del Cantó).

Mentres que no n'hian dinés pera una bona Medicina o Ensenyansa de veritat (no del fals valenciá dels corruptes polítics que amparen l'AVLL catalana), la gent com Veroniqueta seguirá unflant bolchaca y pancholí, surant per el tarquimal catalaniste. Son com l'antiga noblea parásita de got y gabinet, baix l'estandart del 'Qui be estiga, que no's moga', d'ahí que «l'AVL no entra en això». A lo millor si entraríen en Picasent, per donar catalá en cónter de valenciá, si tinguérem bons llegistes y no picapleits rábules¹.

¹ -Entre les paraules que'l valenciá sorregava del lletí, tenim '**rábula**', abogad roinet. Ix, per eixemple, en el primer diccionari imprés dels idiomes peninsulars, el d'Esteve, acabat en 1472 y editat en Venecia en l'any 1489. Més tart aniria al castellá, gallec y catalá.